

les cartes sobre la taula

LA SEURETAT ALS NOSTRES CARRERS

Sr. Director:

Molts guixolencs han passat aquests darrers temps per la trista experiència de veure's agredits en les seves persones, o més sovint, en els seus béns. L'escalada de robatoris ha estat espectacular i la suma dels danys que han sofert els béns tant públics com privats segueix creixent cada dia que passa.

Els qui han passat el desconcert que suposa el fet de trobar-se la porta de casa esbotzada i el pis remenat en guarden un trist record. Els qui es troben un matí el seu automòbil amb punxades o els vidres trencats o la pintura ratllada o senzillament cremant, perquè algú ha aprofitat la fosca de la nit per a convertir-se en anònim delinqüent ocasionant un gany gratuït, reaccionen de molt diversa manera. Tot s'acabarà, almenys de moment és així, amb quatre renecs importants i un indefens —què hi vols fer?, mentre porten el cotxe al garatge. Davant la trista indefensió reaccionen dient que haguera pogut anar pitjor, cosa evident i que sempre és un consol. La policia diu si fa no fa el mateix i els fa veure que ells no poden vigilar alhora tots els carrers; per altra part, a l'hivern no hi ha policia a Sant Feliu. A l'ajuntament trobarem la mateixa impotència, i tenen raó: no hi ha possibilitat de vigilar-ho tot alhora.

Molts entenen que el problema podria aminorar-se augmentant les forces d'ordre públic. Aquest és evidentment un problema d'ordre públic perquè a tots ens afecta; el que no és tan clar és que sigui un problema que el pugui solucionar la força. Els objectius d'aquesta classe de delinqüents podrien ben bé ser senzillament de fer una «pocasoltada». És possible, però no hem de perdre de vista que podria tractar-se de quelcom molt més perillós i subtil: aterrir la població. D'aquest aterriments de la població se'n diu terrorisme i pren moltes formes; entre nosaltres l'actuació d'aquests navegistes, punxa-rodes, lladregots o incendiàries està posant en perill la convivència. Si arriba el moment que comencem a perdre la confiança i no ens sentim segurs, si comencem a tancar-nos a casa i ens inhibim dels problemes del carrer, si se'ns desperta un sentiment de temor al present especialment quan el futur no és pas gens clar, estarem caient en la trama negra del terror, del terrorisme.

Davant aquesta anàlisi ja només ens queda saber a qui serveix, qui es beneficia d'aquest terrorisme. Examinem-ho i

quan obtinguem una resposta, que no per hipotètica haurà de ser descabellada, haurem d'adoptar l'actitud convenient. Ja que ningú ens pagarà les factures del serraller o del garatge per la reparació dels danys físics que se'ns han causat, almenys que no puguin pensar els qui d'aquesta manera volen jugar amb nosaltres que «dormim a la palla». Potser arribarà un dia que ho haurem de demostrar.

Senyors terroritzadors! Aneu-vos-en a la pau de Déu. No ens feu cap falta.

J. A. GANXÓ

Sant Feliu de Guíxols, 20 de febrer de 1981.

Al Col·lectiu de Redacció d'ES CORCÓ:

Us agrairia que fessiu públiques aquestes quatre ratlles que us adreço.

Com a ciutadà de Sant Feliu de Guíxols, em veig en l'obligació d'enviar-vos des d'aquí les meves millors felicitacions perquè crec que us les mereixeu.

Si l'objectiu d'aquesta publicació és el de difondre cultura (entesa com a transmissora de coneixements) per fer-ho s'ha d'estar mínimament culturitzat i penso que vosaltres ho esteu. És a dir, la vostra finalitat s'està complint i es reflexa en el segon número, el qual es veu més elaborat i perfeccionat que el primer.

Vagi ara una reflexió personal: «a la vida si vols aconseguir quelcom te l'has de jugar». I vosaltres us la jugueu per donar tot aquest tipus d'informació, fins ara inexistents a la nostra vila. Per això que acabo de dir, la vostra tasca és innovadora i com a tal heu de tenir present que només serà acceptada per aquells cervells oberts a la cultura i el progrés per a l'home.

Per acabar, insistiré dient que tant en el contingut com en el format i presentació aquesta revista presenta una qualitat i seriositat remarcable.

Rebeu un gran —encara que només sigui d'una persona— recolzament per tirar endavant aquesta gran empresa que és «ES CORCÓ».

Agraït,

FUTUR AVENIR

Sr. Director d'«Es Corcó».

N. R. — Escolta, nano fantasma, la revista surt així, perquè és el nostre estil.